

§ 14.

Staar Kommissionæren ifølge Aftale, Handelsbrug eller anden Sædvane del credere, hæfter han overfor Kommittenten som Selvskyldner for Opfyldelsen af Aftale, som han for dennes Regning indgaar med Tredjemand.

Selv om Handelskommissionæren ikke staar del credere, kan Kommittenten kræve, at han opfylder Aftalen, naar Kommissionæren ikke i sin Underretning til Kommittenten om Hvervets Udførelse opgiver Navnet paa den, med hvem han har sluttet Aftalen.

§ 15.

Har en Kommissionær afsluttet en Aftale for Kommittentens Regning, og har han ved Afslutningen eller senere forsømt sine Pligter ved uden Tøje at afvige fra Kommittentens Forskrifter eller iøvrigt at handle i Strid med hans Interesser, kan Kommittenten afvise Aftalen, saafremt hans Interesser ere væsentligt tilsidesatte, eller Kommissionæren har handlet svigagtigt.

Kan Kommittenten, naar han saaledes afviser Aftalen, paa Grund af Bestemmelsen i § 54 ikke faa Gods tilbage, som Kommissionæren har solgt, skal denne betale dets Værdi.

§ 16.

Har Kommissionæren købt over eller solgt under Limitum eller iøvrigt til en ufordelagtigere Pris end den, der burde være opnaaet, kan Kommittenten ikke af den Grund afvise Aftalen, naar Kommissionæren uden ugrundet Ophold betaler ham Prisforskellen eller stiller ham betryggende Sikkerhed derfor. Dette gælder dog ikke, naar Kommittenten ved Kommissionærens Adfærd har lidt Skade eller Ulempe, som ikke dækkes af Prisforskellen, og som berettiger til Afvisning efter § 15, eller naar Kommissionæren har handlet svigagtigt.

§ 17.

Forsømmer Kommissionæren sine Pligter overfor Kommittenten, skal han erstatte den Skade, som derved forvoldes denne.

§ 18.

Har Kommissionæren forsømt sin Pligt ved at sælge under eller købe over Limitum, og afvises Aftalen ikke, bliver i Mangel af Bevis for, at større Skade er lidt, som Erstatning at svare Forskellen mellem den aftalte Pris og Limitum. Have Omstændighederne udkrævet en Afvigelse fra Limitum, men er Afvigelsen ved Kommissionærens